

kojem počiva nekoliko kamenih četverouglastih stupova. Ti stupovi podržavaju krov, kojim je u ono doba bio natkrit istočni i južni dio dvorišta, pa si mogao pod natkritim trijemom poći najprije do pobočnoga ulaza u crkvu, onda u riznicu, pa u knjižnicu, i konačno u sami samostan. U sredini dvorišta bila su dva zdenca s lijepo izrađenim krunama.

Otac Mikula otvori knjižnicu i uvede svoga gosta.

— Dakle, o čemu se radi? Izgledaš mi nešto uzrujan i blijed. Zamišljen sam već od prvog časa kad si sjašio.

— Dragi ujače, moje će vas riječi, to znam, neugodno iznenaditi, ali se i tješim da nisam tome ni malo kriv.

— Hvala dragom Bogu, sinko. Otvori mi svoje srce, ne bismo li, Božjom pomoću, doskočili svemu zlu. Dakle, o čemu se radi?

— Evo, kazat ću vam sve potanko. Kliški Mehmet-aga, poznat na daleko sa svojega jugunluka, izazvao me na mejdan junački, i već sutra mi je s njime mejdan dijeliti kraj solinske rijeke, na livadi koja nije ni naša ni turska. Stoga sam, dragi ujače, evo došao k vama, da me blagoslovite i da vam preporučim svoju siroticu, milu moju sestru Jelku, kojoj, poginem li, vi ostajete i otac i majka.

Dobri se starac možda prije smrti nadao, nego li ovakvoj vijesti. Lice mu je odavalo i golemo iznenađenje i užasnu tjeskobu. U prvi čas nije smogao riječi, već je nijemo buljio u nećaka. Kad se je pak donekle sabrao progovori mu ozbiljno:

— Mejdan, sinko, sveta naša vjera zabranjuje, bilo s kime, pa i s nevjernicima. Vojnik paše sablju, da mu bude za obranu, navali li tko na njega ili mu ugrozi rođenu grud. Zlo si, sinko, uradio, što si dopustio da do toga dođe.

— Tomu ja nisam, dragi ujače, nimalo krivac.

— Dobro. Vjerujem, da ti nisi krivac. Ali ipak ne shvaćam, kako je moglo doći do toga, da te ni kriva ni dužna Mehmet-aga izazove?

— Kako je moglo doći? Ni sam ne znam. Ja o agi nikad ni sanjao nisam. Vi znate, a znadu i svi kod nas, da je aga poznat na daleko kao smutljivac i kavgadija.

— Neka bude. Ali, kad te je izazvao ili ti izazov poručio, sigurno je nešto tomu i dodao. Nećim ti je on svoj postupak sigurno i opravdao.

— Nićim, dragi ujače. Moji su ljudi jučer rano bili kraj solinske rijeke, gdje je ono naša stražarnica. Bili su petero na konjima. Najedared eto na mostu Mehmet-age, pa do-